

и приближаваше са къмъз отчаянето. Защо ми е такъвъз лажливъз и неизвестенъз животъз, помисли въ себе-си, като мога да са ослобода отъ него? Защо да са мъча въ сакогашно вълнѹване и мърчина? Наѹми-си да скочи въ блатото и да са удаки!!! . . . Стой! чѹва единъз гласъз, стой и не са предавай на вечната погибель! Разгледа са, и тѹтакси виде близо при себе-си пресветель видъз на единъз небесенъз Ангелъз, който мѹ рече; Богъз види, чи ти си са излѹгладъз съ голѹмата си добрина въ познаніето на хората, и въ избирането на пріятелите; както и дрѹги много честити и болери, които почитъз ласкателите и претворните прелестници за най добри хора. А сега заради простотата си, и зарадъз незнанството си падашь въ заблѹженіѹ, и тичашъ камъз погибельта си. За тѹѹ ма проводи сега благостьта Божіѹ при тебе, за да та наѹча, както и дрѹгите, които приличатъз на тебе, и които съ съз добри дѹши; на Божіите оправданіѹ.